

Тішить очі тихий цвіт герані.
На естраді грають шейки, твісти...
За столом в районнім ресторані
Трапезують хлопці-трактористи.

По якійсь нараді чи по зльоті,
Знічені, у цій строкатій залі,
Руки їх, що золоті в роботі,
Тьмяно відбиваються в кришталі.

Хлопці п'ють терпке холодне пиво,
Замовляють страви і салати.
Трохи зверхньо, гордо і грайливо
Дивляться на них офіціанти.

А вони, ще молоді та ранні,
Неквапливі в рухах і несмілі,
Мабуть, вперше в цьому ресторані,
В час робочий вперше не при ділі.

За вікном на них чекає поле,
Неспокійно на душі, бентежно...
Хлопці хліб беруть так обережно,
Мовби він у пучки їхні коле.